

forslaget – vil jeg sige, at det burde være selvstændigt kriminaliseret.

Der skal altid være vigtige grunde til at afvige fra FN's anbefalinger, f.eks. hvis resultatet bliver en lavere fællesnævner end det, vi ønsker efter danske forhold. Men i dette tilfælde er situationen omvendt, og regeringen ønsker åbenbart en lavere standard end FN. Der er efter Ny Alliances opfattelse ikke kommet noget frem fra regeringens side, der entydigt begrundet fravalget af en selvstændig paragraf.

Især i forbindelse med behandlingen af tortursager skal vi i Danmark være et foregangsland, og vi skal også værne om det udmærkede omdømme, vi har på netop dette område. Derfor ser Ny Alliance ingen saglig grund til, at man på den her måde sænker niveauet ved at gå imod de anbefalinger, der er kommet fra FN's torturkomité og andre. Vi håber på lydhørhed fra justitsministerens side i forhold til det her punkt.

Men når det er sagt, vil jeg understrege, at Ny Alliance selvfølgelig støtter lovforslaget. Det er da bedre end ingenting.

Kl. 12:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til Fru Pia Christmas-Møller til hendes 5 minutter.

Kl. 12:23

(Ordfører)

Pia Christmas-Møller (UFG):

Jeg har som sagt ikke sæde i Folketingets Retsudvalg og føler desto større behov for her i dag at tilkendegive min mening om dette lovforslag og senere også gerne om ændringsforslagene, når jeg har fået argumenterne for og imod belyst. Jeg mangler jo altså stadig væk nogle argumenter imod de ændringsforslag, som oppositionspartierne har stillet.

Jeg føler et særligt behov for at sende en tak til Rehabiliteringscentret for Torturofre, som gjorde sig den ulejlighed at møde op for Folketingets Retsudvalg og herigennem gøre opmærksom på problemerne med bl.a. den manglende forældelse. De gjorde også opmærksom på behovet for at få en selvstændig paragraf, der selvstændigt kriminaliserer tortur.

Hvis ikke torturcentret på den måde havde gjort et flertal i Folketinget opmærksom på de her problemer og også på den kendsgerning, at man har været nødt til at henlægge 11 sager, fordi de efter gældende dansk ret er forældede, havde vi nok ikke stået i den lykkelige situation, at der nu er et flertal, der også omfatter regerin-

gen, som vil indføre uforældelighed i straffeloven. Det er jeg glad for, og jeg vil gerne sende en tak til Rehabiliteringscentret for Torturofre for den store indsats.

Jeg vil også gerne sende en tak til bl.a. Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, som var nogle af de første, der viste lydhørhed over for argumentationen, og var parate til at ændre signaler. Man kan sige, at der er mange, der har været positive over for, at regeringen så er kommet med forslaget, men det var vel lidt med armen vredet om på ryggen, at de gjorde det. Det var nemlig først, da der viste sig et flertal uden om regeringen.

Nu står vi så i den situation, at et mindretal i udvalget er kommet med en stribe ændringsforslag i betænkningen, som skal imødekomme de talrige henvendelser, som vi har fået fra det internationale samfund, herunder ikke mindst fra FN. Både torturkomiteen og torturrapportøren, Manfred Nowak, har anbefalet og henstillet til Danmark, at vi fik en selvstændig paragraf, der kriminaliserer tortur – i øvrigt i henhold til den politik, som vi plæderer så stærkt for i alle de internationale sammenhænge.

Det har man ikke villet imødekomme fra regeringens side, og jeg har et helt fundamentalt spørgsmål: Hvorfor vil man ikke støtte en kriminalisering af tortur i en selvstændig paragraf? Jeg er på det rene med, at der er en masse jurister i Justitsministeriet, der har en bunke bureaukratiske spidsfindigheder at hænge deres hat på. Jeg er også bekendt med, at nogle af vores ypperste jurister uden for Justitsministeriet i 2001 brugte mange timer og arbejdsdage på at udarbejde en rapport om fordele og ulemper ved at inkorporere menneskerettighedskonventionerne i dansk lov. Her var anbefalingen klar: Man skulle have en selvstændig paragraf, der kriminaliserede tortur. Der er siden ikke sket noget politisk, man har lagt det på hylden, og det er støvet til.

Vi har så fået en ny indstilling fra Straffelovsrådet, men når man læser den rapport, er det altså bureaukrati, teknokrati og juristeri. Der er ikke et eneste politisk argument, og der ikke et argument, der understøtter en holdning. Der er set med mine øjne ikke en eneste grund til at være imod en selvstændig paragraf om kriminalisering af tortur.

Jeg vil alligevel her på falderebet bede regeringen om at argumentere holdningsmæssigt for at støtte en afvisning af en selvstændig paragraf, og så vil jeg selvfølgelig revurdere min hold-